

Julen.

3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Man arbetade ligasom på jul den vanliga. Något
särskilt i maten erhöles först till julafton, då
det bankades "doppbröd", det var grovt bröd, som
doppades i gyltan, när "sajlet" var kokt. Sen på
den julafton arbetade man till 3-4 tiden på efter-
middagen. Då fick man först kaffe, sedan toru
med bröd av ost, bröd, smör m.m. Efteråt läste
hufvuden en psalm i närvaro av samtliga på gården.
Sedan dracks kaffe med hemmatbakt bröd och avåts
julematen bestående av lutfisk, grött, smörstammar, röd-
betor. Man satt vid ett långbord, som stod i vinkel
en långväggen. På ena långsidan satt drängarna
efter tjänstetid, först bland dessa satt Loren-
över. På ena kortsidan var husebonden och
de övriga familjemedlemmarna placerade. På jul-
afton erhöles varje tjänare ett fint bröd, stor som
en 50 öres kaka, en rund kaka av silat mjöl.

Skriv endast på denna sida!

ds är av al.
ljämarna.

2.
3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Servanten kunde del kände, att man erhöi i jul-
klapp en iäcka linn, av vittel sedan tuberkulades
klades pusedlar. Nu julaftan erhöi ännu dyren
del fr att de skulle bli kastaiga och få "mån"
i "ben".

Sedan fick man äpples och rötter.

Nantigen skog man upp kl. 4 på morgonen. Då
gjorde man rent i stallet. Kl. 6 åt man
grukost bestående av sill och potatis, mjölk och
bröd. 8,30 åt man lillmiddag, varvid bestod
en flöttsmad med ost och en flaska mjölk. Kl. 12:00
åt man l. middag med soppa och kött,
kl. 5 em. om afton, varvid man fick "smörmat"
och en flaska mjölk och kl. 8:- brölmsmat
med smör och bröd och diika blandning bestående
av mjölk och diika.

Julupptåg. Under julen hade barn ungdomarna för sig
desser upptåg. Det främst såkända, att drängarna
kladdade ut sig till fientliga rummet och pigorna till
kallan. Ibland satte de på sig bokstaven. Sedan
drogo de fram gärd till gärd. - Belysningen på
dena tid utgjordes av ljus, som stod på brädet.
Man hade en stor kanna med vatten och talg, som
stod på golvet och i denna doppade man sedan
vekan. - Då det nu kom till en stuga,
fördelade de husfolket genom att kasta en
epistass genom dörran, som släppte ljuset. Sedan
blev det på tröskan att upptäcka, vem "inviden"
var. Ofta hände det att de upprättade någon
antagning eller fiende och fylde huss stall
med gräs, någon gång överraskade de en
en god vän med att göra rent i huss
laddgård. En gång hände det, att de inte blott

Första o.
Häringar, M.

fyldde stallet utan ören vände bak om fram på
kreaturen, så att ex. kösterna vände fram om
spiltorna o. s. v. Detta utfördes varl. om kvällen
eller på natten, så att ingen skulle få se, vilka
de skyldiga voro.

Fullekar: Bland andra erimer jag mig särskilt
särskild värme, fiken i möllarens damm och märka
gäss. Vid fikenämnden lek skulle en vara inne
i enigen om de andra utanför. Den innevarande
hade en duk för ögonen. Sedan gällde det att
ta gäsen. Bland tog man en kram skingra
och klappade fötterna i en grön vatten.
En annan lek bestod i att man lade ett
fäcke över 2 stolar. På vardera satt en person, men
när den tredje skulle sätta så vete de sig om
det föll denne om fäcket i golvet.

Frosta o. Haggas, 18

Skåne
Fräthe, Kungälv
en Tjugo, Bonhöra, Walleng

5. 1788. 1789. 1790.
3732

En julelek kallades "Skela fläto" Det gick
föret, så att en luf stängdes på att larna
as på män. Om denna hade man sedan lagh
ett stängd rep. På ena sidan av stängd hängde
en nyckel. Det gånge ja nu att få tag i
dena.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

6.

3732

En auner lek benämndes "Her Blacka". Man lade
en pund stån över två flata stolar och sedan
gällde det, vem som kunde fötta längst. Man
skulle om möjligt räta ut Feb 24, då får en
bänk har 24 spik i sina Her.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

7.

3732

och denna juletid var "julaströket" då hade
man med sin bönen med lösa ströket i och
det gällde ju att se på vem som strökt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Under julen bakades tre slags bröder råmjöls-vitte.
 Man hade sålunda grovt, suvsött, och fint. Till
 det grova användes man orilletad mjöl, till suvsött
 sammelat och till fint mycket fint siktat mjöl.
 Till jul bakades även vetebullar och skorpor.
 Kvenledes bryggde man julöl. Detta tillverkade man
 hemma. Mätten erhöles från den samtliga byhemmen
 gemensamma mätteriets, där var och en fick
 för sin egen privata räkning.

Skäme
 Franta Rönner
 Petter, Olsson, Sjöberg, Bratås C. W. Borg
 1923

Man sådde s.k. Gräddhorn, när "körnet" = kornen
blommar, efter pingst brukades kreaturen släppas
på bete. Då man just hade torkat en liten lussel,
så brukade kusten på gårdens stänga en ryppa
satt över lussel och sedan stänga dörrarna för
att det ej skulle komma något "äide" = råttor och
möss med.

Något särskilt firade man ej / maj. Det enda
var, att man drack "mång i ber".

Nätkonsumtionen var däremot en festdag: byn.
Då samlades alla ungdomen kring en "majstång", som
stod på den s.k. byaplanen, en öppen plats gemensam
för hela byalaget. Rosta mer än en stång, placerades
dessa på det s.k. "bleket". Dessa var en öppen
fyrkantig plats framför bönhuset, på vilken man lade
värnaderna för att de skulle blekas om natten.
Vanligen satt då en fånare och vaktade dessa, för att

Första och
Andra, 9h

ej några obetydliga skulle tagas den. Ibland kunde
man berätta en hund vid dessa.

Udden med sammanfattningen behandlas även en massa
författningar = majsaldar.

Shine
Frata o. Blagagorn
Oct 1933

11.

Mynt. G. Lundberg
3732 Ber. C.W. Berg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Om en kreature lade ned 1 kg ägg till rik i en
kruka och sedan gjorde den i ett helt år, då,
om det då visade sig att äggen var förmå vid
ärets slut, skulle hon bli fattig; var de fulla,
skulle hon bli rik.

På skäters dag skulle "gumman" få en full Blåhalla,
vidande på en korb och en raka.

Om man kastade en korn och den träffades i
"korrenvingen" på spårvingen, så löste fri-
trollningen. Man brukade även lägga stål i
djurens korn eller gjorde man ner det i golvet
för att hindra att kullen skulle kunna mjölka
kornen. Det samma gjorde man, när det kättnades
om.

3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Under någon tid hvarbjorde B. som natt-
vakt. Den gamle nattvakten, som var mycket
vidskeplig, påstod, att han sett "lagman
Sylvan med hund" komma efter sig, ibland
hade "röda kattor" uppenbarat sig. Men några
spöken såg icke jag. Den enda gång då
det hände mig något märkligt var vid
ett Luf-fälle, då jag skulle ida till Skerfve.
Allt det var mycket oberligt att ida genom
bergen, som det fanns mycket löst folk, som
bodde där och det ofta brukade förekomma slags-
med o. dyl. Släpfr var det mycket kusligt
att ida ensam. Så jag nu ied. tyckte
jag, att en av diängerna led ^{från} mig.
För att nu hinna upp och därmed få rätt-
skap genom bergen, sporrade jag hesten men
men jag kommit genom bergen försvann "uppen bussen"

Men då jag kom mit ungefär mitt på smedjan;
blev jag arbitrad av hästen. Denne vände hästen
och satte i vägen i sporr skäll genom skogen. Men
efter en halvtimme kom hästen åter. Lögren
är den otände mannen på vägen synes mycket
egendomlig, men någon förklaring är här att säga
Kärra All var någon av de gamla på gården,
som ville spela mig ett språk.

Redan är nämnt, att Jäden placerades i "skylar". Dessa stod ofta parvis i rad. Man kallades dem "långkorar". Det var vanligt på stället som Jäden stöckades på detta sätt. På skogsbygden däremot användes man ett annat sätt. Man satte upp Jäden på långa slänger eller stölar. Det kallades att man "makade" Jäden. / Sedan s. k. kassar användes på stället för teckning av klöven. Det tillgicks då, att man satte 3-4 "nehur" på varje sida. Dessa "blev således olika höga.

Beträffande "skylarnas" placering i förhållande till väderstrecken, skulle man se till att "korarna" låg i söder och norr, så att solen kunde beskåda dem på alla sidor, på förmiddagen på öster och på efter-

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Säker i skylar.

14

Ben av b. W. Berg

Förklaring av
teckning.

Ståne, Marjager, b.
Hösta, Marjager, b.
Gårda, Borknäs, V. Sallarp
Augst. an 1933

3732

Midnatten på väster. På stora gårdar var man
mycket nog med, att "hovarna" låg då,
då kungens tolkning betyde under-
lättades.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Rovv.

16

Nåi roovna vora fæderja att skrida, drog
man opp dem med blaster. Sena skav man
sedan an och lade dem sedan i korgar. In
man sedan fæchte över med kalm och jrid.

Potatoes Jatto man kideft på saien. Sedan
de kom mit opp över jrid, så "kypas" de. Sedan
hiken och kusoar man. Efter blomningen
är de mogna och fæderja att faga upp.
Man har som även kande nämner potatis an
allra sista jri lade kideja och kene. Nåi
man skrida, tar man upp potatis skide
med kaska eller på store stycken med
plog med vänd skivor. En potatis plog
ser vanligen ut så

med skivor på bada sidor.

Potatoes.

Man placerade säden på så sätt i långa "korar" för att den enda enflötande av ölen lättare skulle trcka. Ty, det var mycket viktigt, att den var riktigt torr, innan man körde in den på lodgen eller placade den i "stacken". Man ansåg, att den eljest skulle bräna ihop. Så man satte kadrarna i stacken, var det en stor risk, att man alltid lagade så, att toppen av axen kom att ligga inför och bakändan utåt. Den stack kunde man således fylla ihop c:a 120 - 150 korar. Det blev c:a 20 lass. Så kör man sig ej åt med all säden. Som ett undantag kan nämnas Klovren. Den lade man ej omedelbart i en stor stack. Man lade den först i mindre högar. Detta kallades, att man "pycklade"

Klovren.

förskuren smälldes). Sedan den legat så några
tid och torhat, lamlade man i lög den i stora
Vackar. Ibland handlade det att man måste dela
upp och korasna. Slade exempelvis ett Vagge
fältt över deen, var det ju väl att få
den tora hastigt nog och då kunde kunde
det hända, att man var tvungen att
färga det gamla fältet att lägga öder
i "hyllar".

Sedan man lagt fädder i en ställe,
fäddte man det övergå med ett tyck
lägga halm och även på marken och på
vidoens lades sådan gammal halm för att
underlätta torkeningen. Man lade såvunde
på fopparna liksom en hatt, men detta är
nu oönskat, då det är ju oönskat
ser torkeningen.

Stackning
21/10/18

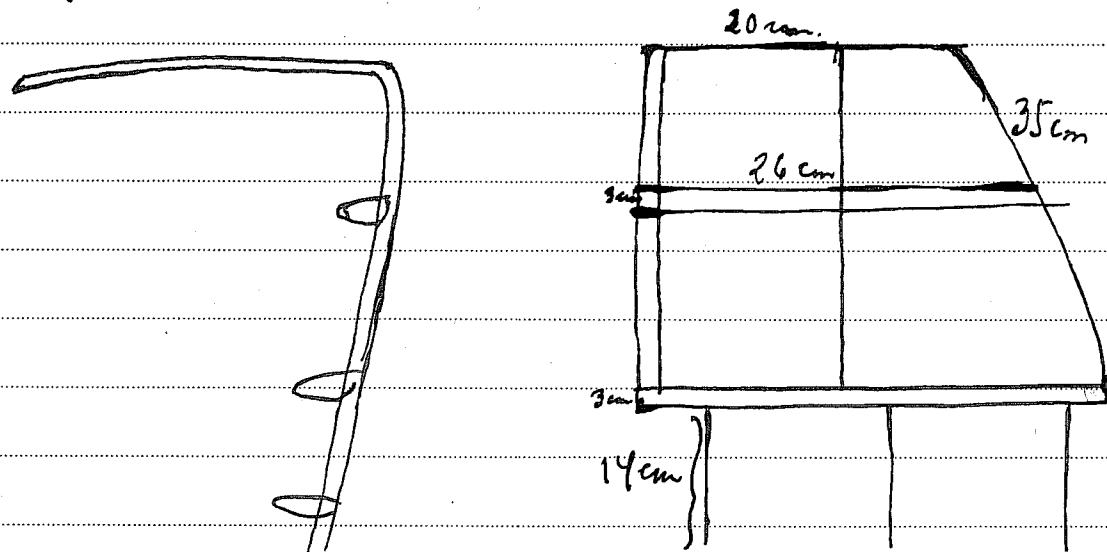
Sedan jag arbetade på Kisthneberg, deltog
 i stordarbetet där gäddor och fisk
 om dels elgt folk "alla fruntimmer" var
 dagstjänare. Dessa hade 25-75 öre om dagen
 och kullarna 1-1:50, 2:-. På Brösklotten, där
 jag tjänade mina första år, hade fruntimmer
 25 öre och kullarna ^{25 öre} 1 lön om dagen. Vid
 Kisthneberg fanns endast några få torpare. På
 Brösklotten satt däremot flera torpare och ar-
 betare. Vid stordarbetet gick många
 fram och om dagstjänare baksam. På Brösk-
 lotten fanns en förmän, som ordnade det
 hela. Man hade här 12 drängar och
 ståt kullar.

26.
3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

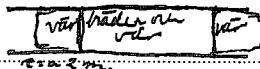
Vid stöden använde man olika slags här-
des "stödslinor" och des "slätter"-linor. De senare
användes vid vassoden samt vid klöven samt
vor alltid något smalare. De främre voro
ibland försedda med s.k. "mejslagar" eller
"mejspeta".

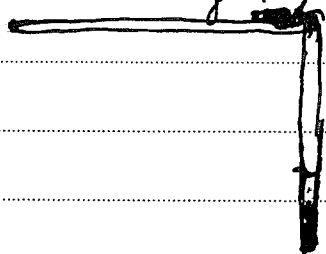

21.
3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Vänligt men har nu kommit de bråk. Skändadel
Sågick såhanda, att fruntäm, ena skan ar
den med Mobergs Univer och bestade sedan
sapskoenen i spec. inättade ställen, som sågs
att Jan Mobergs och en vov föriddas med vov
på alla sidor. Sedan bröde de saps till en
 spec. öppen plats, som var täckt
med vov och vov var föridd med vov på sidorna
till en höjd av 2:00 2 meter. Här fick koenen
ligga till förkuning. Man kördade för hand
med "pleider", ett redskap, som bestod av en "kornet"
och "slud" = slage, förkuning med en ladebit.

Vid kördningen gill det en

mycket fästigt. Man hade ordnat med ser-

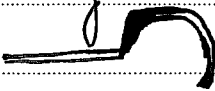
helling och en spelman, som satte och spelade och demt
som dansade man och hade öfver upptäjt fört,
man klädde ut sig till häst m.m.

Halmen brändes man upp senare. Berntan
odlade man boret. Det var mycket lågt.
Det hade små röda blommor på, men det var
alldeles moget.

När man ska av axen, lade man dem i
"skarv" och de fick sedan ligga där
en eller ett par dagar för att rotta.

Sej då röda skimmor på det gröna. Blev den
från botten (över), fyll kroppen med på marken och
gav uppkast till s.k. spilt bult. Som regel tog
man med sig mycket som möjligt och det övergavs
att man ligger kvar på marken.

Klören höjdes med en lina och breddades sedan ut
på marken med en "höftjerna".

Riterna kunde man ej kugga av med lina
utan man drog av årtena och astade dem åt
sidan. Skära användes i stället för lina
i mer banden i skogshatten. Man kunde ej
komma till mellan stenarna, varför man måste
använda skära. När man höjde läder, såg man
den ligger för varje skärta och samlade sedan i
hög allsamman på en gång.

Speciellt intressant är skördandet av raps.

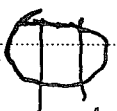
Det för förändras på Borsjöklöster, var det mycket

Skåne
Frösta, Hålsjö
Björsta, Norunda Vallby
1711

4. 1711 15 16 Lundberg
3732 1711 124
Per. C. M. Berg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

På de större gårdarna band ^{man} ibland med vanl.
Bådes av- som utfrades med stor noggrannhet så
att själva avskärningen frith, man band
alltså nedanför detta. - På de mindre
gårdarna frith det däremot, att man hade
färdigda d. k. "håband", som var tvättre
och starkare. Vanligen gjordes de dock endast
med råsvår, som man band sålunda. Vid
sammenberedningen tillgick det sålunda, att
man lade flera ihop samman. Sedan snodde
man ihop dem, så att de blef tyckas som två
håband och låta ett stycke samt
1/2 meter långt. Man kallade dem
även tyska band.

Kvinnan på en gång, i det senare band den
en och knöb den andra. Vården lå alltid
på "shad" en eller ibland för dagar, allt efter
som vädret var, ibland flera dagar. Då kunde
man ändå gå och vandra på dessa små ett
par gånger. Störstaden tog man stenen upp
med back och satte i "styggar". Man köpte endast,
när det var alldeles trett fy när det var vitt, var
det möjligt att gå ut. Man samlade ihop
säden i "nekar", tills man fick 4 "nekar" under
armen. Därvid gick man med kroppen framåt-
luta. När man hade så full 4 stycken var
man den till en "kov" = tröre. Man satte
nekerna på änden med topparna mot vanden.
I varje rad placerade 2 trörer, en på vardera
sidan. Man fick sålunda 20 "nekar" på varje
sida och i taget trörerna 40 "nekar".

Med Händarbete blev det så att
drängarna gingo fört och stannade med
hörn och sedan gingo andra karlar och penter
efter och sällade ibo den till bents och band
om dess "sagar". Sedan man började, gick man så
att man hade både stället till höger och
vänster, när man började. När man slog sig och
och vete, började man "till sig" men när man tog
och hade och kör, började man "fäst sig".
Kvinnorna gick efter karnas och tog upp staden
i fönstret och band ibo den. Vanligen berättade
man om vem som kunde lägga bäst band.

Åldringarna mellan kvinnorna var olika.
Vanligen gick det en kvinna efter två "huggare"
men ibland hände det att två till män
följde två kvinnorna som då hade olika upp-
gifter. I det första fallet hade band och knöt

27 3732

Efter skörden brukade man mätta åren
med kardiwa. Dessutom hade de fattiga
lov att gå ut och plocka upp de spillda
axen. Detta står ju intalat både och med i
bibeln, i Mosebok.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27

28.
3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

Betr. Skoldandet är ännu så som man är den
med till och lade den först i ett mindre stad,
och sedan i ett större och allmänhet på
högskolan. Var de då inte föna, så fick
de ligga på magasin.

Vid obehagandet är ännu större
man den i hälsan. Här fick de då torke.

Shae efter midten man hugger man klöver. I slutet på
augusti eller i början av september shae man rågen,
om väderleken var gynnsam och den var mogen.
Käte siddes skinnstona på 1870-talet, då jag tjänade på
Kirstenborg, mycket allmänt och skördades även i
september, liksom korn och havre. Rölfskitten och potatis togs
även upp i september. Man hade en rundväs i min hem-
trakt, som lyfde så: "När Guds ger åt, ger Ålof kaka".
Som turken på, när man lämpligaste kunde hugga
nåden hade man, att käran var mogen, fast och torr.
Hela badesfältet hade då ett vitt eller gulaktigt
utseende. Om man var trelsam, undersökte man allen-
noppennare, genom att hugga dem i munnen. Sådan
skulle vara mogen, då den drog. Käran fick yra
fråga, då den kunde falla av. Blev den hårdmogen,
sade man, att agnen har "grat" sig. Shale Kornet
skulle alltid huggas, när det står i "iv". Det visade

Tham
dir.

3732

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

Den kröknings med "leilar" utfördes oftast
as främmande, lyh folk men det hände
att även gärdens folk fick biträda som hjälper
åt dessa. Jag minns, att när jag var på
Kriiskerbergs gård, måste jag en morgon
stiga upp klockan 4 för att biträda
vid krökningen. Detta var mycket på-
frestande, eftersom det ej vanligtvis rågs
mal förrän klockan blir 6. Vanligen
biträde man en morgnast och var
fri på kråkarna.

Under krökningen hade man sig en
hel massa upptag. Man talade sålunda
om att man visade "lohaten". Det full-
gick sålunda, att man lade sanden i pölen
om kalsen och sedan utände man kops
dem. Man fick där för en figur som

librade en lokalt. Det följande är
att man dansade den s. k. "pleila"
dansen genom att släta dessa par ett
särskilt fält. Under denna hande det
ibland, att man sågade släkten belysningen
på logen, som vanligen bestod av en trav-
lampe. Under min barna- och ungdomstid
vid ett tillfälle att en gång sågade
under festningen släkt med handlampan
så att det blev mörkt på logen och
vid samma tillfälle hände det, att
en annan, som i slod i närheten av
Körhusen, fick sin mors arslager
på huvudet.

Man körde vanligen hela vintern
och man var oftast icke färdig med
denna förtän i mars månad.

Redan förebär nämligen att man köstade
med de s. k. "plejderna". Ibland utfrådes
detta av kurer folk men på de
stora gårdarna hade man särskilda
karlar, som kallades "säke-män" och
som "pundtälade". Man väjde säden i
pund. Svets arbete uppskattades och
värderades efter hur många pund
de hade köst. På stora gårdar
utlytte man på senare tid handtröskare
mot tröskning med maskin. Man hade
särskilda särskilda sädes tröskor, som drogs
med s. k. tröskverk och sedermera be-
sattes dessa med ångtröskor.

3732

Har man en sådan plog, faller potatisen
mycket lätt på stället men det hand-
händer, att man får ploga flera gånger
för att få tag på samtliga rötter så många
som möjligt. Man kan endast ha varannan
fård åt gången. Sedan samlar man ihop
potatisen i en korg och lägger den sedan i
en stack "potatisvärr" samt döljes jorden och
skäms över dem. Om man skall transportera
potatisen till bärneriet, beror man sig på
att sortera dem, utan följde både små och stora.
Skall man eljest använda potatisen för eget
bruk eller såga den till färande pinner,
"harpur" man dem först. Sedan potatisen
är uppteget, kör man med häst över
jordarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33

När Jaden var intressad, behövde det alltid
anordnas önskvärd s.k. höstgille. På de
större gårdarna, där man hade mycket personal,
bestod ^{det} endast att man fick en viss mängd
och koka och ha på gästarna samt desuten
anordnades det där till ljust och färdigt.
I detta gilla fick samtliga i stödsarbetet
vara med. Men det fanns även att främmande
personer s.k. "utavengar" m.fl. "utvöengar"
inbjödos och fick delta i gillet och
dansen. På de mindre gårdarna, där man
var mera sparsam, behövdes det oftast desuten
betydligt lagad mat.

På min tid mjölkade man ides blott
sina kor utan även hästarnas "mjölk" "strö-
mjölken" tillvaratog man. Man använde
den mycket som medel mot kullbasta hos
små barn.

Skede en kor kalvat, så gar man den
första mjölken vanligen på halven men
andra och tredje lagade man halvdans av.
Vanligt gar man den åt grisarna.
Det var ej nyttigt för en människa att
dricka sådan mjölk, för en kor mjölkats
9 gånger. Man talade om att kor mjölkades
olika "mål". Först det "fjärde" målet kunde
man dricka utan obehag, men det fick man
även på sine slätter, där man hade också mjölk
att man drack sedan den "sjätte" målet men
det användes mindre lämpligt.

Bröllops.

36

Den enda gång jag har med om eller sett på
ett bröllopståg det var, neder jag färdade
på Bröjstället. Mina främlingar levde då och
jag var hos dem. Det var "nabo" som skulle
gå till sig. Jag stod där utan för mitt främlingarnas
och så på, när bröllopsstället skulle bege sig
från gård, där vigseln är budskapet skulle
se. Toppeten för stället sedan ett par främlingar,
blända i korgens dräkt, och därefter äro många
antöriga och sedan följde budskapet och dess
släktingar. Då de liksom fört gårdarna,
hyllades de olika sätt av sina "nabo".
Vanligen avslöts av dessa en massa
tror flott. Så gjorde även min fader.
Han stod med borsten i handen och när
budskapet kom fört vår gård, avslöjade även
han en salva till dess ära.

Man hade ofta b i gaddarna. Det träste
ögonblicket för brägar, var då dessa skulle
gräma. Så fick man vara mycket för-
siktig, ty det var ofta förenat med stor
svårighet att ta dem på det rätta sättet.
När bina flög, skulle man skynda efter dem,
man skulle "hugga dem" och ibland måste man
fylla ork med spruta vatten på dem för att
däimigen följa förmå att fatta sig på något
visst bestämt ställe, då de vore fatta att
taga. Det kunde hända, att vattenbesprutningen
avkylde deras känslor. Hade de väl fatt
sig på ett bestämt ställe, måste han kanske
hålla öron dem en duk och sedan satte
man kypen på. Man fick g' tillräckligt
bina. Om ex. en bievägen hade flugit bort och
då sig på en annan mans ägar, hade man

38.

3732

ej rätt att ta den tubvaka.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

38

Ståns
Första klippa
Skr. Olyft. Borlunda Västman
1902. 2. 1903.

99. Jmt. E. Jantzen
3732 Ber. C. W. Borg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Juldygen.

39

På juldagens morgon hölls massa i
kyrkan mycket tidigt på morgnen,
ibland vid 5-6 tiden. För att lyssna till på
vägen, där det var alldeles mörkt, hade
våra höjande julbloss i händerna. I
massan måste hela menigheten deltaga.
På hem vägen efter ottans slut förlade
man om vem som kunde komma hem
frisk. Sen, som sålunda frisk kom inom
stugadörr, skulle frisk ha sin såg
inbringad under bänk. Det gällde alltså
att skynda på men oflakt kunde det
på ren slump eller tur, vem som kom
frisk och det var visst & säkert, att han
fick sin såg frisk inbringad.

När man tar in den första häften, som kallades
"Skidare", gick det nog så. Och alla
kvinnorna skulle binda ett band om dem.
Den kom därför att få ett mycket egen-
domligt utseende. Som ibland många
kvinnor deltog i vördsarbetet,
kom den att bli mycket lång.

Ibland hände det att man slaktade
ett får eller en get. På de mindre
gårdarna kunde man få nästla så
fint som nöjes.

Frosta o
Närings, 8.